

udbetalt Sønnen Invalideunderstøttelse fra Hjemsendelsesdagen til den Dag, den først blev udbetalt, nemlig den 1. Juni 1912, men har faaet Afslag, og han henstiller nu sin Sag til Folketingets Overvejelse.

Udvalget gør ikke Indstilling.

52. Fra *Beboere og Hus- og Grundejere i den østre Del af Esbjerg* om Anlægget af en Gangbro over Jernbaneterrænet i Esbjerg (Indbragt den 2. December 1913 af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, *Slebsager*).

Andragerne anfører, at alle de Arbejder og Anlæg, Staten har ladet udføre i Esbjerg, er kommet Byens Indre og dens vestre Del til gode, hvorimod den østre Del har lidt Skade særlig ved Udvidelsen af Havnen mod Vest. De mener, at der vil kunne raades noget Bød derpaa ved Anlægget af en Gangbro over Jernbaneterrænet med Opgang i Exnersgade ud for Ribe Gade og med Nedgang paa et Sted mellem Jernbanestationen og Ilgodspakhuset, og beder Regering og Rigsdag om at tage Hensyn til dette deres Ønske.

Da det ikke kan ses, at dette Andragende har været hos Ministeren, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

53. Fra *forhenværende Tiendeejere i Karup* under Viborg Stift om, at den i Foraaret 1913 paabegyndt Nyordning ved Karup Kirke hurtigst muligt maa blive bragt til Afslutning. (Indbragt den 4. December 1913 af Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds, *P. E. Hansen*).

Den til Karup Kirke hørende ringe Tiende — neppe 200 Kroner aarlig — har i den senere Tid langt fra kunnet yde tilstrækkeligt til Kirkens Vedligeholdelse, og de 6 uformuende Tiendeejere i Sognet, der ved forskellige Udsættelser paa Kirkens Tag i 1912 er blevet sat i en Udgift af omtrent 1,000 Kroner og yderligere har maattet betale 550 Kroner til Omstøbning af Kirkens gamle Klokke, som sprang ved Ringningen efter Kong Frederik den Ottendes Død, har derved paadraaget sig en for dem meget trykkende Gæld. De henvendte sig i den Anledning til Kultusministeren, men denne mente, at Staten ikke kunde yde pekuniær Støtte til Kirken, saa længe denne var i privat Eje. Ministeren fremkom imidlertid med en Plan om at lade Kirken overgaa til Selveje, hvorefter der ventelig ved Tilskud fra andre Kirkers Midler og umiddelbart fra Staten kunde tilvejebringes tilstrækkeligt til, at Kirken kunde grundig istandsættes og føres tilbage til sin oprindelige Skikkelse, og i denne Istandsættelse skulde det af de 6 Tiendeejere alt gennemførte Arbejde indgaa som Led. Den nødvendige Forudsætning for denne Ordning var altsaa, at de 6 Tiendeejere afstod deres Ret til Kirketienden, og dette skete i Foraaret 1913. Saa kom Valget den 20. Maj, og Kultusministeren Appel traadte tilbage, uden at der i Ministeriet er efterladt nogen skriftlig Redegørelse angaaende de om Karup Kirke truffne Aftaler. Den nuværende Minister forlanger for at optage Forhandling om Sagen en Anmodning fra Kirkens Bestyrelse (Menighedsraadet), men Menighedsraadet vil ikke foretage sig noget nu, da Kirken lige er blevet nødtørfdig istandsat, og det krymper sig ved at overtage de 1,500—1,600 Kroners Udgift, uagtet det netop var Forudsætningen for, at Andragerne afstod Tienden, at denne Byrde fjernedes fra dem. De tidligere Tiendeejere bærer altsaa den for Kirkens Skyld stiftede Gæld og har ikke en Gang den afstaaede Tiende til at bøde en Smule derpaa. De mener, at Retfærdigheden kræver, at Staten opfylder sin Del af de indledede Aftaler, og da Ministeriet synes at ville afvise Sagen, henvender de sig med deres Andragende til Folketinget.

3 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.